

Bibliotecile din Polonia - un model de integrare europeană

Elena HARCONIȚĂ, *director Biblioteca Științifică*

În toamna anului 2003, la Varșovia, a avut loc conferința internațională *Bibliotecile publice și strategiile de dezvoltare după extinderea Uniunii Europene*. Atunci, colegii noștri polonezi se arătau foarte îngrijorați de faptul că doar 70 de biblioteci aveau catalog electronic și numai 7 biblioteci ofereau acces la Internet contraplată. „Bibliotecarii polonezi „pendulează”, între modelul tradițional de activitate, practicat de Biblioteca Publică din Varșovia și cel modern, axat pe noile tehnologii, promovat de Biblioteca Universitară din Varșovia” (*Poulain, Martine. Les bibliothèques publiques dans la Nouvelle Europe. În: Bulletin des bibliothèques de France, 49, nr. 4 (2004).p. 67-68*).

Am putut să ne convingem de schimbările care s-au produs mai ales după 2004, anul aderării Poloniei la Uniunea Europeană, în această primăvară. La invitația Excelenței sale, ex-ambasadorului Poloniei în R. Moldova, dlui Petru Marciniak, și în baza Proiectului elaborat de Centrul de Democrație Poloneză, am beneficiat, împreună cu un grup de bibliotecari din Chișinău, coordonat de dr. Lidia Kulikovski, directoarea Bibliotecii Municipale B. P. Hașdeu, de o vizită de documentare în bibliotecile din Varșovia și în două orașe din apropierea capitalei: Pultusk și Wișcov.

Unul dintre cele mai vechi și mai frumoase orașe din Europa ne-a întâmpinat cu mult soare, care se reflecta pe fețele pline de bunăvoință ale locuitorilor săi. Par-fumul florilor de castani și de li-liac,

panseluțele de diferite culori, adunate în pîlcuri trium-

fătoare, covorașe din lalele albe, roz și liliachii, ne ațineau cu constanță calea spre biblioteci, instituții, muzee. Ne-a impresionat abundența mușcatelor multicolore în toate spațiile vizitate, flori pe care, la noi, obișnuim să le vedem doar pe pervazuri. În Polonia, se pare, există un cult al acestei flori.

Varșovia este așezată pe pămînturile Mazoviei, Mazovețki fiind un nume cunoscut locuitorilor municipiului Bălți. Domnitorul Alexandru cel Bun, urcat pe tronul Moldovei în anul 1400, s-a căsătorit cu ducesa Ringala Mazovețki, căreia i-a oferit în dar pămînturi pe ambele maluri ale Prutului. Avînd dreptul de a valorifica locurile pustii, ducesa Mazovețki a întemeiat o mică așezare care avea să devină, ulterior, viitorul oraș Bălți. Cavalerul francez Ghillebert de Lannoy (1386 – 1462), diplomat și călător, a vizitat Bălțiul și a avut o memorabilă întîlnire cu frumoasa ducesă Mazovețki. Din spusele cavalerului aflăm că, la sfîrșitul anului 1421, el l-a vizitat pe regele polonez Wladislaw Jagello. „De acolo, mărturisește de Lannoy, m-am îndreptat spre un alt oraș, numit Bălți, la ducesa Mazovețki, care m-a primit cu onoruri și mi-a trimis în apartament diverse delicatese” (*Bălți, Chișinău, Ed. Pro-art, 2006, p. 1-21*). Așa s-a întîmplat că înființarea orașului Bălți, acum 585 de ani, este legată de nu-

mele unei frumoase femei poloneze din neamul Mazovețki.

În ultimii ani, Universitatea bălțeană a fost vizitată cu regularitate de ambasadorii Poloniei în R. Moldova. Exelența sa, domnul Petru Marciniak, remarcabil diplomat și om de cultură, a întemeiat Centrul de studiere a limbii poloneze în cadrul Facultății de Filologie și a contribuit mult la devenirea Casei Poloneze din municipiul Bălți. Biblioteca Științifică Universitară a beneficiat de donații generoase de cărți, reviste, documente audio - vizuale și electronice, care oferă informații ample despre politica, economia și cultura statului polon. Cititorii au remarcat expoziția de fotografii despre Cracovia, foto - eseul consacrat celor 100 de ani de la nașterea cunoscutului scriitor polonez Witold Gombrowiciși, eveniment amplificat prin comunicările profesorilor Facultății Filologie. Actualul ambasador, Excelența sa Krsysztof Supowicz, a rămas surprins în una din vizitele sale la Universitate de prestația bibliotecarilor noștri, de activitatea Bibliotecii în general, impresie pe care a caligrafiat-o în Cartea oaspeților de Onoare: *Pe bună dreptate, Biblioteca este inima, și totodată, oglinda unei instituții didactice - științifice cum este Universitatea*. Călătoria noastră în Polonia poate fi considerată o fericită continuare a unei prietenii de veacuri.

Istoria cunoaște diverse momente ale relațiilor româno – poloneze. Statul feudal polon a fost creat în sec. al XII-lea, el fiind restabilit de abia în sec. al XIV-lea în timpul regilor Wladislaw I. Lokietek (320 – 1333) și Cazimir al III-lea cel Mare (1333 - 1370). Forțele unite polone – lituaniene - ruse, alături de care a participat și un corp de oaste moldoveană, a înfrânt, în anul 1422, puternica armată a cavalerilor Ordinului teuton, care, ulterior, s-a recunoscut - Po-loniei. Multele războaie purtate de Polonia cu Rusia, Suedia, Țările Române, Imperiul Otoman în sec. XVI - XVII au slăbit statul polon, astfel că, în a

doua jumătate a sec.XVIII-lea, el a fost împărțit între cele trei mari puteri ale timpului: Prusia, Austria și Rusia. În 1807, Napoleon I a creat Marele Ducat al Varșoviei, vasal Franței. Polonezii, care mai bine de 100 de ani au fost lipsiți de statalitate, nu s-au împăcat niciodată cu situația lor, luptînd cu înverșunare pentru independență și integritate. În 1918, Polonia își proclamă independența. Cel de-al doilea război mondial a avut consecințe deosebit de dureroase în istoria acestui popor. Fasciștii au amplasat cele mai strașnice lagăre de nimicire a oamenilor anume pe teritoriul Poloniei: Aischwitz, Maidanek, Cobibojje, Treblinka. Primele bombe au căzut peste Varșovia în dimineața lui 1 septembrie 1939. Au fost distruse pînă la temelie 84 la sută din toate clădirile capitalei Poloniei. În august 1944, în Varșovia a început o răscoală generală împotriva cotropitorilor, rebeliune care a ținut 2 luni și a avut un rol decisiv în lupta polonezilor contra fasciștilor. Mii de locuitori ai Varșoviei și-au pierdut viața, focul războiului a nimicit colecțiile muzeelor și bibliotecilor, palate, obiecte sacre, case și bunuri ale oamenilor. În Biblioteca Publică, într-un penal de lemn, se păstrează o carte pe jumătate arsă. În acei ani de vitregie, focul a mistuit mai bine de 300 000 de cărți din cele 500 000 pe care le avea Biblioteca Publică la începutul anilor '40.

Restabilirea Varșoviei a devenit o misiune sacră pentru întreaga națiune. Orașul, ce număra o istorie de 7 veacuri, a fost reconstruit timp de zece ani. Oaspeții capitalei tind să viziteze numai decît orașul vechi ca să respire atmosfera Varșoviei de altădată: spațiile cu vechile felinare, trăsurile cu cai și casele, vopsite în diverse culori și purtînd însemnul breslei din care făceau parte stăpîinii: pescari, brutari, ciubotari, fierari etc.

Vechiul oraș a fost recunoscut de ONU drept spațiu al Culturii Mondiale, acesta fiind, de fapt, unicul teritoriu atît de mare reconstruit integral

conform mărturiilor populației, fotografiilor, tablourilor, desenelor, documentelor care s-au păstrat.

Cel mai reprezentativ loc din aceasta parte a orașului este Piața Regală și Palatul Regal. Pe o coloană de 22 de metri se înalță statuia Regelui Sigizmund al III-lea, care a domnit la sfârșitul sec. al XVI-lea începutul sec. al XVII-lea. În arhitectura Palatului Regal, reconstituit cu multă migală, se împletesc diverse epoci și stiluri, în special, se evidențiază stilul gotic al ducilor Mazovești. În timpul războiului, Palatul a fost prefăcut în ruine. În anii 1971 – 1988, Palatul a fost refăcut cu atâta artă, încât nimeni nu s-ar încumeta să afirme că prin încăperile lui nu s-au plimbat regii și reginele, ducii și ducesele, portretele cărora ne urmăresc și astăzi.

Palatul are săli bogat ornamentate, înfrumusețate cu candelabre de lux, pline de obiecte și podoabe scumpe, ce amintesc de măreția monarhilor și a statului polonez.

Fiecare clădire, fiecare piatră din Varșovia își are istoria sa, păstrată cu grijă de către orașeni. Trecând Barbakanul, fortificații construite la începutul sec. XVI-lea, poți intra în Orașul Nou, începuturile căruia țin de sfârșitul sec. XIV și începutul sec. XV. În Orașul Nou sînt multe biserici și case din piatră, reconstruite după război. Pe strada Freta se înalță Biserica sfîntului Duh. În casa cu numărul 15 s-a născut Maria Skłodowska – Curie (1867 - 1934), renumită fiziciană și chimistă, deținătoarea Premiului Nobel pentru chimie (1911). Se remarcă și monumentul lui Adam Miłkewicz, inaugurat în anul 1898, cînd renumitul poet ar fi împlinit 100 de ani de la naștere.

Universitatea este amplasată în edificiile care, pînă la 1816, serveau Regilor Vazov în calitate de reședință de vară. Peste drum de cunoscutele porți ale Universității, se înalță Biserica Sfintei Cruci. În ea se păstrează inima celebrului compozitor Friedrich Chopin și a scriitorului Vladislav Reimont (1867 - 1925), laureat al Premiului Nobel (1924),

autor de nuvele și romane de factură socială, cu caracter realist: *Comediantul*, *Pămîntul făgăduinței*.

În fața Academiei Poloniei, admirăm monumentul lui Nikolai Kopernik, (1473 - 1543), celebru astronom, creator al sistemului heliocentric al lumii.

În parcul Regal Lazienki, a fost inaugurat, în 1926, monumentul lui Chopin, care-l reprezintă pe compozitor ascultîndu-și muzica la umbra unei sălcii.

Palatul Wileanow a fost reședința regelui Jan al III-lea Sobieski, monarh care s-a remarcat prin calitățile sale umane și de prețuire a familiei. Focul războiului a trecut mistuitor și peste acest palat, edificiul a fost reconstruit cu multă grijă și este întreținut impecabil, ansamblul devenind un unicat prin frumusețea și măreția sa. Expozițiile excelente, Sala Karmazinow, dormitorul regal, biroul cu oglinzi, sufrageria cu cămin, anticamera regelui și a reginei, diversele galerii și lapidarii (colecții de pietre mari, sculptate, inscripționate.- basoreliefuri, statui, pietre, pietre de mormînt, fragmente de coloane etc.) sînt mărturii sugestive despre esența poporului polonez, care a știut să-și păstreze valorile naționale, demonstrînd că este un popor cult, înțelept, plin de noblețe și demnitate națională.

Prima Bibliotecă, pe care am vizitat-o a fost Biblioteca Publică din Varșovia (www.biblpubl.waw.pl). Amplasată într-o clădire adaptată, dar foarte bine structurată, Biblioteca a fost înființată în anul 1907 și la 22 mai 2007 va sărbători 100 de ani. Ea s-a născut în baza bibliotecii obștești, creată de personalități poloneze din epocă, și s-a dezvoltat cu predilecție din donațiile venite din partea populației. La 24 martie 1928 obține statutul de Bibliotecă Publică. La începutul celui de-al doilea război mondial, fondurile Bibliotecii numărau 500 000 de cărți: 300 de mii au fost prefăcute în scrum, iar 100 de mii au fost sustrate de către "eliberatorii" sovietici (astăzi multe documente valoroase din Biblioteca Publică din Varșovia sînt de găsit în co-

lecțiile celor mai mari biblioteci din Rusia). Doar 100000 de cărți din colecție de pînă la 1 septembrie 1939 au ajuns în zilele noastre. În 1942, Biblioteca a fost închisă, iar din 1945 și-a reluat activitatea, administrația și colectivul fiind preocupati, în primul rînd, de reconstrucții, reparații, de dezvoltarea colecțiilor și, desigur, de deservirea cititorilor.

Clădirea în care se află astăzi Biblioteca Publică este considerată monument istoric.

Alături de colegii din Varșovia în curtea Bibliotecii Publice, unde în anii războiului și-au pierdut viața mai mulți bibliotecarii, salvînd valorile încredințate.

Actual, Biblioteca dispune de mai bine de 1 mln 300 mii de volume, are 2 servicii principale, 1 serviciu pentru publicațiile periodice. Unul din servicii oferă cărți din sec. XIX - XX; al doilea, serviciu special, este constituit din următoarele subdiviziuni: Artă, Hărți, Materiale AV și electronice, Bib-

liografie, Muzeul cărții pentru copii, Sala de lectură, Manuale, Secția de manuscrise, Împrumut de literatură științifică; Manuale pentru studiul limbilor străine; Cartea sonoră; Serviciul pentru persoanele cu dizabilități; Sala Internet. Biblioteca oferă acces la baze de date proprii, pe care le creează cu ajutorul softului ALEF din anul 1995, baze de date străine, inclusiv EBSCO, care facilitează accesul la informațiile străine. Împreună cu alte 60 de biblioteci din țară, Biblioteca participă la crearea

catalogului colectiv, serverul principal aflîndu-se la Biblioteca Universității. Dezvoltarea colecțiilor se realizează în felul următor: 25-30 % de achiziții se fac în baza alocațiilor primite din partea administrației voievodatului și bugetului capitalei și 70% - provin din Depozitul Legal. Dreptul garantat de a primi producția editorială îl au în Polonia 4 instituții: Biblioteca Națională, Biblioteca Jagello (au obligația de-a arhiva cîte un exemplar), Biblioteca Parlamentului și Biblioteca Filmului. În anul 1997, prin-

tr-o ordonanță a Ministerului Culturii și Artelor 16 biblioteci din țară au fost autorizate să primească exemplare prin Depozitul Legal. Printre ele se află Biblioteca Publică din Varșovia și opt bibliotecile universitare. Ele primesc documentele exprimate în semne grafice, simboluri, cu excepția publicațiilor editate în mai puțin de 100 exemplare.

Preocupată și de activitatea științifică, Biblioteca Publică editează bibliografii, cataloage de fotografii. Pentru colecția Bibliotecii noastre ne-a fost

oferit albumul *Trakt Krolewski w obiektach 19 – wiecznych fotografow warszawskich*, editat în 2005, toate fotografiile fiind reproduse după originalele ce se păstrează la Biblioteca Publică. Este interesantă exegeza cărții pentru copii, investigație editată în anii 1918 - 1939. Biblioteca Publică organizează sesiuni și conferințe științifice de nivel național și internațional și este și Centru metodologic pentru 38 de biblioteci voievodale. Amintim că, administrativ – teritorial, Polonia este împărțită în 16 voievodate (județe), 308 poviato și 2 489 gmine (comune).

Biblioteca Universității (www.bum.uw.edu.pl) ne-a frapat prin arhitectura sa plină de măreție, prin larga accesibilitate nu doar pentru studenți, dar și pentru publicul larg (în anumite condiții). Biblioteca ocupă o suprafață de 60 000 m², din care 40 000 m² – pentru activități bibliotecare; are rezervate 1000 de locuri pentru cititori. Prima clădire, destinată exclusiv Bibliotecii Universitare, a fost obținută în anul 1897, când Polonia se afla în componența imperiului rus. Era o clădire în care a încăput o colecție din circa 750 000 volume. Capacitatea acesteia s-a extins în 1930, deși rămînea, în continuare, insuficientă unei activități normale. Administrațiile universitare și-au planificat în

cîteva rînduri edificarea unui nou bloc pentru Bibliotecă, dar de fiecare dată nu se găseau resursele financiare necesare. În sfîrșit, după că-

derea, în 1990, a regimului socialist, guvernul condus de Tadeusz Mazowiecki, a alocat toți banii fostului partid comunist și ai Oficiului hîrtiilor de valoare pentru construcția clădirii Bibliotecii universitare. În 1993, a fost anunțat concursul pentru proiectul noii clădiri a Bibliotecii. Cel mai reușit s-a dovedit a fi proiectul lui Marek Budzynski și Zbigniew Badowski. În decembrie 1999 Biblioteca a început să funcționeze în spațiile sale noi.

Clădirea are 4 etaje și produce impresia că e alcătuită din 2 edificii cu un singur acoperiș sus-

pendat din sticlă și o conexiune formată dintr-o pasarelă, la fel, din sticlă. Pe frontispiciul ce are forma unei cărți deschise, citim expresia în latină *HINC OMNIA – De acum întotdeauna*. Fiecare din cele 8 blocuri de piatră constituie o pagină ce conține: note muzicale de Karol Szymanowski, formule matematice, un text în sanskrytă, fragmente din Testamentul Vechi în ebraică, un text în limba arabă, fragmente în greaca veche de Platon, un text în rusa veche și un text în vechea poloneză.

Cele patru coloane monumentale cu statuile

eminenților filosofi polonezi au fost realizate de școala arhitecturală Lvov - Varșava, sculptor Adam Myjak. E vorba de Kazimierz Twardowski (1866 - 1938), Jan Łukasiewicz (1878 - 1956), Alfred Tarski (1901 - 1983), Stanisław Lesniewski (1886 - 1939), filosofi care s-au remarcat prin contribuții importante la evoluția gândirii filosofice.

Primele două nivele (subsolul și parterul) sînt destinate structurilor comerciale, sălii de expoziții și restaurantului, spații accesibile tuturor vizita-

torilor. Tot la parter sînt amplasate Departamentul de Conservare și Rezervare; Departamentul de achiziții și Dezvoltarea colecțiilor, precum și subdiviziunile tehnice ale Bibliotecii, acces la aceste structuri avînd doar persoanele autorizate.

Biblioteca Universității a fost înființată în 1817. Actual, colecția Bibliotecii numără 2 721 091 volume și include 1 693 631 volume; 641 691 reviste, precum și colecții speciale: incunabule, manuscrise, grafice, colecții muzicale, hărți, colecții din sec. XIX - în total 385 766 de volume. Din colecțiile speciale face parte și Biblioteca lui Stanisław Poniatowski, rege al Poloniei, cunoscut cu numele de Stanisław II August (1764 - 1795). A fost un rege cult, care a știut să prețuiască cărțile și să adune o bogată și valoroasă bibliotecă.

La primul etaj, se află serviciul Informațional, sala de cataloage și volumele din domeniul a patru mari subiecte: Limbă, Literatură, Filozofie, Psihologie, Religie, Educație, Istorie, Geografie, Matematică, Științe naturale și aplicate. La același nivel se află serviciile de Împrumut interbibliotecar, Departamentul servicii tehnologice și Centrul NUKAT, care coordonează crearea și menținerea catalogului colectiv polonez.

Al doilea etaj, cuprinde în acces liber, 4 mari subiecte: Drept, Științe Politice, Științe sociale, Antropologie, Muzică, Arhitectură, Artele frumoase, Știință în general, Managementul bibliotecar. Urmează sala de lectură a publicațiilor periodice curente și sala de lectură Microformate. La acest nivel se află și Departamentul de computere, Oficiul Centrului NUKAT și Administrația Bibliotecii.

Etajul trei este destinat Colecțiilor speciale și Bibliotecii Austriei, care a fost inaugurată în anul 2002.

Colecția de carte veche conține circa 135 000 cărți și publicații periodice de pînă la 1801: 143 de incunabule și 12 000 de cărți editate pînă în secolul al XVI-lea. Această colecție este considerată cea mai bogată în Polonia. O bună parte din do-

cumente a provenit de pe urma lichidării centrelor educaționale, a mănăstirilor sau a bibliotecilor particulare din secolul al XIX-lea. Circa 75 la sută din colecție le constituie cărțile străine. Colecția *Polonica* este constituită din diverse publicații editate începând cu secolul al XVIII-lea.

Colecția de manuscrise conținea circa 5 000 de unități. În timpul celui de-al doilea război mondial a fost pierdută mai bine 95 % din colecție, au rămas doar 262 de manuscrise. Alte achiziții postbelice au fost realizate de la Societatea Științifică Varșovia și Biserica Reformatoare Evanghelică. Cele mai vechi și interesante manuscrise: Cartea medievală *Lex Salica* din secolul IX, *Manuscrisul Vechi Polonez* și alte materiale de arhivă ce aparțin eminentilor scriitori, cercetători și oamenilor politici din secolul XIX și XX.

Sala de Stampe conține circa 35 de mii de stampe și materiale fotografice arhivate.

Aceasta a fost colecția personală a ultimului rege al Poloniei, Stanislaw Augustus Poniatowski și Stanislaus Kostka Potocki. Lucrările maeștrilor europeni din sec. XVII și XVIII domină colecția sălii de stampe. Din păcate, mai bine de jumătate din această colecție s-a pierdut în timpul războiului.

Colecția Departamentului Muzical a fost inaugurată în baza a 15 000 de unități ale departamentului muzical de la Universitatea Wroclaw până la 1952, până în momentul comasării cu colecția Bibliotecii universitare. Arhivei Compozitorilor Polonezi din secolului XX i s-au adăugat scrisori, autografe, documente, iconografii și alte postere. La moment, sînt deținute circa 75 000 de unități, printre ele 30 000 de partituri muzicale din sec. XI, X și XX, precum și alte opere muzicale vechi, manuscrise din sec. XVI până în XX.

Colecția de documente din secolul XIX cuprinde circa 600 000 de cărți și periodice publicate între anii 1801 – 1918 în Polonia și peste hotarele ei. Această colecție are un caracter universal, reflectă orientarea științifică a universității, cuprinde

domeniile de teologie și medicină de pe timpurile lui Szkote Clowna (1862 - 1869), matematică și științe naturale, publicații străine în limbile germană, franceză etc. Colecția *rossica* provine din perioada ocupației ruse (1870 – 1915) și este cea mai bogată colecție nu numai din Polonia, ci și din întreaga Europă. Colecția *Polish*: reviste științifice, calendare și rapoarte administrative din sec. XIX este una dintre cele mai numeroase.

Colecția de hărți, peste 8 000 de unități, este constituită din hărțile apărute în sec. XVI – XX, în special hărțile Poloniei, regiunilor și orașelor (spre exemplu, planul urbanistic al Varșoviei de astăzi). Sînt de asemenea prezentate 5 globuri din secolul al XVII-lea și XVIII-lea, 67 de atlase tipărite înainte de 1801 și 61 de planșe și hărți. Această colecție s-a început cu donații provenite din bibliotecile mănăstirilor închise în sec. XIX și, de asemenea, de la bibliotecile particulare și bibliotecile publice.

Colecția *efemeră* se constituie din non - cărți, non-reviste printate, materiale: postere, notițe, programe ale diverselor evenimente, invitații, programe politice, anunțuri, texte și petiții, etc din viața socială și academică. Cele mai prețioase exemplare datează din sec. XIX – mijlocul sec. XX. Colecția conține aproape 110 000 de unități. Este deosebit de incitantă această pasiune a bibliotecii universitare din Varșovia, lucru, din păcate, neglijat de biblioteca noastră. Așa cum aceste documente, la fel ca și altele, fac parte din istoria omenirii, viața societății, a unei comunități, documente, după care, peste ani de zile, se poate reconstitui istoria actuală, consider că trebuie să dezvoltăm o colecție similară și în Biblioteca Universității din Bălți.

Biblioteca Universității posedă cea mai bogată colecție de manuale școlare din Polonia. Instituția deservește comunitatea Universității – 60 000 de studenți și 5 000 de cadre didactice și colaboratori. Anual, se efectuează mai bine de 1 870 000 de tranzacții de împrumut. Biblioteca Universității este înzestrată cu 310 PC din care 109 sînt destinate

accesului public: 14 numai pentru catalog; 55 - Internet și catalog; 29 - baze de date, CD-ROM și catalog; 9 - baze de date, CD-ROM, catalog și procesoare Word; 2- procesor Word, periodice curente și microformate.

OPACul ofera posibilitatea accesării informațiilor privind cărțile și publicațiile periodice deținute în acces liber și limitat. Cărțile Bibliotecii sînt catalogate, începând cu anul 1994 pînă în prezent, precum și publicațiile periodice curente. Se lucrează în continuare asupra retroconversiei. Mai mult ca atît, OPACul conține o colecție integră din sec. XV și o colecție de la A la B din sec. XVI. Începînd cu 1996, cîteva biblioteci de facultate au început să adauge înregistrările lor în catalogul electronic.

OPACul propune:

- = cercetări bibliografice cu brows-ul de căutare ori prin utilizarea metodelor de cercetare după cheie ori alte categorii: autor, titlu, subiect, clasificare, cuvînt - cheie. ;
- = cercetarea cărților on-line deținute în colecțiile depozitului ;
- = rezervarea publicației;
- = posibilitatea verificării cardului personal în achizițiile cu Biblioteca.

Catalogul tradițional pe fișe este compus din:

- = catalogul alfabetic al cărților publicate după 1801 și achiziționate înainte de 1997 (ele nu sînt clasificate conform Clasificării Bibliotecii Congresului);
- = catalogul pe subiecte al cărților conține cărți achiziționate înainte de 1997;
- = catalogul publicațiilor periodice (conform clasificării BC) și este în acces liber.

Majoritatea computerilor disponibile în Bibliotecă sînt, de regulă, Pentium III PCs cu interfață Windows. Ele propun:

- = baze de date locale a CD-Rom , incluzînd colecția digitală a Bibliotecii;
- = baze de date, Internet

- = reviste electronice ale numeroaselor edituri și consorții (Elsevier Science, Springer Verlag, Kluwer Academic Publishers, etc);
- = full-texte electronice (EBSCO / eIFL, Swets-Wise, ProQuest);
- = full-texte din reviste poloneze digitizate;
- = alte resurse Internet;
- = aplicații software (Microsoft Office, Adobe Illustrator) .

În rețeaua *Ultra Net* pot fi consultate circa 40 baze de date. Peste 20 000 de reviste sînt abonate în format electronic grație participării Bibliotecii la numeroase consorții.

Biblioteca este accesibilă doar în baza permisului de intrare – un card, care costă 2 euro, pentru cardul folosit la xerografiere și printare cititorii achită 1,5 euro. Cititorii fac xerografierele în mod independent în spațiile libere, alături de bibliotecarii de referință.

În sălile de lectură, cititorii intră fără genți, poșete, umbrele și alte obiecte personale, toate acestea fiind lăsate la vestiar, telefoanele mobile sunt resetate. Aceste reguli sînt cu adevărat respectate de către utilizatori. Foarte strict și drastic este comportamentul colectivului Bibliotecii față de utilizatorii – restanțieri. Aceștia sînt obligați să restituie cărțile în termenii stabiliți, orice depășire este penalizată. În sălile de lectură se lucrează la calculatoarele care sînt așezate printre rafturile cu documente expuse în acces liber. Studenții sînt independenți în căutările lor, avînd o temeinică instruire preventivă, de aceea apelează rar la ajutorul bibliotecarului.

Publicațiile periodice, colecțiile speciale, bibliografiile, enciclopediile, dicționarele, cărțile rare, cărțile editate între anii 1918 – 1950, marcate ca unicate, rarități, nu sînt împrumutate la domiciliu.

Personalul care asigură gestionarea acestui bogat patrimoniu și buna funcționare a bibliotecii numără 289 de unități.

Va urma